

знаніе на настоащы-ты и прѣдпознаніе на вѣдѣшны-ты, зачто-то това е намъ весьма желателно.

Това просто дѣйствіе отказъ съ умножѣхъ тръговскы-ти сношеніа, уплатѣса съ методы (начины), кон-то измыслихъ за наражданіе горѣрѣченны-ты вѣдѣжы и поради единъ аленъ и то-чанъ радъ. Знаніе-то на тыа методы е именуемо-то называемо; дръжаніе тръговскы книги (Tenue des livres, Бухгалтеріа).

Кой-то учо е правилъ или познава какъ съ обръщать тръговскы сношеніа, кой-то е разумѣлъ тѣхно-то устройство и е придобылъ понятіе за вичко, что съ относя на тѣхъ, може лѣсно съ изучбаніе на методы-ты за дръжаніе тръговскы книги да стане добаръ книгодръжателъ; напротивъ много съ измѣненіи оныи, кон-то безъ никакво дѣловито познаніе на тръговѣж-тѣхъ, на обычан-ты и, и на дѣланіа-та и, мыслать, че можѣтъ да станѣтъ книгодръжателъ и прочитаніе и прѣговариваніе на книгодръжателны списаніа.

Нужно е да изяснимъ тѣка значеніе-то на различны-ты ху-дожественны рѣчи, кон-то съ употреблявать въ дръжаніе тръговскы книги.

Записывамъ или завождамъ въ книги-ты нарычаемъ подрока и точно вѣдѣшка на нѣкое дѣланіе.

Вичко-то издръжаніе на тѣхъ вѣдѣжкѣхъ нарычаемъ чѣтѣхъ,

Кога-то записываме, че нѣкой е намъ длженъ, казваме че го задлъжаваме; а кога-то записываме, че сме длжны нѣкому, казваме, че го увѣрѣваемъ.

Длжникъ е слѣдовательно оный, кой-то е намъ длженъ а увѣрителъ (кредиторъ) или заематель оный, кому сме длжны.

Всѣка смѣтка съ изтокъ отъ двѣ страны; въ единъ-тѣхъ отъ тѣхъ записиватся количества-та, кон-то смѣтка-та или сыиъ гос-